

έχθροί διευθύνοντο πρὸς ἡμᾶς κατὰ τάξιν ἀπὸ τὴν Ἀλαμάννα. Οἱ προφύλακές μας ἐθεώρουν τοὺς ἐχθροὺς οἴτινες ἤρχοντο ἀπὸ μεγάλου φόβου καὶ ἐξέταζον ὅλα τὰ μέρη τῶν δασῶν διὰ νὰ μὴ ἀπαντήσουν καμμίαν ἐνεδραν, καὶ μᾶς εἰδοποιούσαν διὰ αὐτὰ τὰ κινήματα τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο τουφεκῶντες. Ἐφθασαν τέλος πάντων εἰς τὸ μέρος τοῦ Βάσσου προχωροῦντες, ἀλλ' εὐθὺς δρμήσας κατ' αὐτῶν ὁ Βάσσος μετὰ τοῦ Γκούρα τοὺς κατεδίωξαν ἕως εἰς τὸν κάμπου. Ἐγὼ δὲ κακῆ τύχῃ μὴ ἔχων ὁδηγοὺς ἐμπείρους τῶν θέσεων ἀντὶ νὰ μὲ ὁδηγήσουν κατὰ τὰ ὀπίσθια τῶν ἐχθρῶν μὲ ὠδήγησαν κατὰ μέτωπον καὶ εὐρῆκα τοὺς ἐχθροὺς διωκομένους ἀπὸ τοὺς ῥηθέντας δύο στρατηγοὺς χωρὶς νὰ ἡμπορέσω νὰ ρίξω οὔτε ΕΝΑ ΤΟΥΦΕΚΙ.

Εἰς τὰς 16 τοῦ ἰδίου πάλιν τοὺς ἐφυλάξαμεν εἰς Ῥουσάλη διὰ νὰ τοὺς κτυπήσωμεν, ὅταν ἐπέστρεφαν διὰ Ζητούνη· διαιμοιράσθησαν εἰς δύο, καὶ ἐγὼ τότε ἔμεινα κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ εἰς τὰς 17 βλέπομεν ἀνατέλλοντος τοῦ Ἥλιου νὰ διευθύνωνται πρὸς τὸ μέρος μας ὅλα τὰ ζῶα τῶν ἐχθρῶν συντροφευμένα μὲ 800 περίπου Ἀλβανοὺς μὲ τὰς σημαίας των· ἐπροσμείναμεν ἕως ὅτου ἤλθαν εἰς τὸ μέρος, ὅπου εἶχαμεν τὴν ἐνεδραν, καὶ δρμήσας μὲ τὸ ξίφος, εἰς τὴν δεξιὰν χωρὶς νὰ ρίξουν μῆτε δέκα Ἕλληνας ἀκόμη τὰ τουφέκια τοὺς τοὺς κατεδίωξα ἕως μίαν ὥραν, κατέσφαξα ὄσους ἡδυνήθην καὶ οἱ λοιποὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. . . . Ὁ πόλεμος ἐστάθη πεισματικὸς καὶ τῶν δύο μερῶν. Οἱ Ἕλληνες λαφυραγωγῆσαντες ὅλους τοὺς Τούρκους καὶ ἐπιφορτωμένοι πλουσιώτατα λάφυρα καὶ ὄπλα, ἅμα δὲ γέμοντες χαρὰν νίκης ἐτραβίχθησαν εἰς ἕνα πλησίον λόφον καὶ διὰ τῆς πεδιάδος ἐφθασαν εἰς Κεφαλόβρυσον, ὅπου καὶ ἐστρατοπέδευσαν.

Οἱ φονευθέντες καὶ τῶν δύο μερῶν εἶναι οἱ ἐξῆς· ἀπὸ μὲν τοὺς Τούρκους εἰς τὴν πρώτην μάχην κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἐδῶ στρατοπεδευμένων ἐχθρῶν εἶναι 50, ἀπὸ ἡμᾶς ἕνας μόνος· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπὸ μὲν τοὺς ἐχθροὺς 250 καὶ ἀπὸ ἡμᾶς 4.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΡΙΕΖΩΤΗΣ.

